
PRZEŚWIADCZAĆ (1) *vb impf*

3 pl praes przeświadczają.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przeświadczyć.

Świadczyć przeciwko komu [kogo]: Obruitur aratorum testimoniis, Włzifci go oracze przeświadcząją. *Mącz* 362a; [Gdzie téż powtáfzy Bifkup/ rzekł mu/ Nic nieodpowiedáfz? Przecz otoći przeciwko tobie świadczą (*marg*) cię otoci przeświadczaią (-) [*quid isti te contra testificantur*]? A Iezus milczáf *MurzNT Matth 26/62*].

Formacje współrdzenne cf ŚWIADCZYĆ.

Cf [PRZEŚWIADCZAN]

DDJ